

საქართველოს

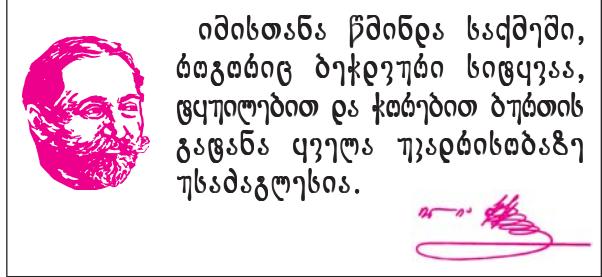
კიბეჭულის

დაარსებულია
1918 წლის.

ოთხშაბათი, 13 მარტი, 2010 წელი.
№191 (6557)

იმისთანა წმინდა საქმეში,
ტკიფრიც ბეჭედური სიცყვაა,
ცყელილებით და ჭრებით ბეჭრის
გაფანა ყველა უკადტისთბაზე
უსამაგლებია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge და sakresp@mail.ru

ვებ გვერდი: www.open.ge

ვარ 50 თაობი.

ჯერ
ვერუატი,
მერე - ②
კოლიტის...

არის ასეთი ძართული პარტია!..

ვერა, ვერც
ძველი მინისტრი
ხუმრობდა
მთლად
გადასარევად, მაგრამ...
③

შველავარს პირდაპირ მიერებოთ კი თუ გაიგანთ.
ადამიანები, იურის გრძელება სულ არა გაჟოთ?

რომელი პრეზიდენტი
იჩყვავა - საქართველოსი,
თუ ტერვალისათ განკისა? ④

საქართველოს

კომისიუნიკიზის

საფრთხეები!

ვინ გეაზამს კატას მევანს?

⑥

ადვი ცისვარ თუ ცისვართა ქოაგ ჩინვანის უორის ართი მაიც
არ გამოდია ევენისტვის მიერებოვანი აროგლამის გადაჭრალი?

საქართველო ნედოლომო გამგასიას
⑤ ცენზურის უმარტივებეს?

ჩიკოს
საჩეკავი

ცოდნის პარიპატურა

⑤

⑦

სახე ქვეუნისა –
„ერისიონი“

© 125 କୋଣ୍ଡର ଗୀତଶବ୍ଦି...

„საქართველოს საგანძუროს“ მფლობელნი

და მაიც გულდაცყვატილი აშპრბს ჯემალ ჭპუსელი: „40-კაციანო მომდერალთა გუდი უსახსრობის გამო 14 კაცამდე ჰევამცირეთ“

၁၃

Հա Սահմանե...

...საკონცერტო დარბაზის სცე-
ნაზე კი უკვე დაიწყო საქანთვე-
ლოს სიმღერისა და ცეკვის სახელ-
შიფრო ანსამბლ „ერისონის“ 125
წლისთავისადმი მიძღვნილი საი-
უბილეო კონცერტი სახელწილე-
ბით – „საქანთველოს საგანძურო“,
ერთიმეორეს ენაცვლება ამ ლე-
გენდარული ანსამბლის მიერ
შესრულებული ჩვენი საამაყო სიმ-
ღერა თუ ცეკვა, „ჩაკრულო“ და
„მრავალუჟამიერი“ ეფინება დარ-
ბაზს, ცეკვებლს ანთებენ სცენაზე
თვალ-ტანადი ქალ-ვაჟები...

...ଲ୍ଲାମଦୟଣ ଆସିଥିରେ ଗାମନ୍ଦ୍ସଲ୍ଲାମ
କୈକଣିଆ ଅଧିକାରୀ „ଅନ୍ତାମଦ୍ଦଳ-ମୁଖ୍ୟମିଶ୍ର“
ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଲ୍ଲବିଶ୍ଵ ହିନ୍ଦାଶ୍ରୀ ତୁ
ପ୍ରକାଶକ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଲାନ୍ଦାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦାର୍ଢାଦ୍ୱାରା
ଶିଳ୍ପି, ଲାକ୍ଷ୍ମୀପାତ୍ର-ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର ଏବଂ ଦାର୍ଢାଦ୍ୱାରା
ସାହେବଙ୍କରେ ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର, ମନ୍ଦିରରେ ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର, କର୍ମଚାରୀ
ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର କୌଣସିଲା ମହିଳା ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର
ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର ଦିଲ୍ଲୀପାତ୍ର

ამ გოლო ხანს ხომ სულ „გა-
დარია“ უბადლო ქართული პო-
ლიტონიის თაყვანის მცემელი
მსმენელი და მაყურებელი – უკ-
ვე „ერისონად“ სახელდებულ-
მა ანსამბლმა, გასაოცარი „შა-
ტილის ასულო“ უცხოელმა გა-
ითავისა, საკონცერტო დარბა-
ზებში თუ მსოფლიოს ამა თუ
იმ ქალაქის მოენდნებზე თვა-
ლებგაბრწყინებული აჰყვა ქარ-
თულ მილოდიას.

რა იყო კარგა
ხელს წინათ

პარლგა ხნის წინათ კი იყო დიდი
ქართველი ეროვნული მოღვა-
წე ლადო აღნიაშვილი, ვისაც
ეკუთვნის აზრი და იდეა ქართუ-
ლი ფოლკლორული ანსამბლის
შექმნისა.

— სხვათა შორის, — მესაუბრება
ანსამბლ „ერისონის“ სამხატვ-
რო ხელმძღვანელი, საქართვე-
ლოს სახალხო არტისტი, რუს-
თაველის პრემიის ლაურეატი **ჭ-
მალ ჰკუსელი**, — ილია ჭავჭა-
ვაძის „ივერიიშ“ იმთავითვე და-
უჭირა მხარი ლადო ალნიაშვი-
ლის იდეას, „ივერია“ წერდა —
„შეკრება იგი ხორც“ და წარმა-
ტებებს უსურვებდა ხალხური სიმ-
ღერით სისხლაჩქროლებულ
ახალგაზრდებს, მაგრამ, რაკ უნ-

და უცნაურად მოგვეჩვენოს, ქართველი ვერ იპოვეს, რომ ეხელი მძღვანელა, ედარისუორა ამ გუნდისთვის და ჩეხი რატილი – საქართველოზე, ქართულ ფოლკლორზე უზომოდ შეყვარებული კაცი მოიჩვიეს გუნდის ხელმძღვანელად... 1886 წელს პირველი კონცერტიც გამართეს...

ამ ანსამბლის დამსახურებაა, რომ შეიქმნა ფოლკლორული ანსამბლები საქართველოს აღმოსაფერო-დასავლეთ-დასავლეთში, ქართული ხალხური სიმღერა მოეფინა მთავრობის საქართველოს...

ၬ၃၁။

© ଉତ୍ସବମାତ୍ରା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠୀଙ୍କ ପାଠୀଙ୍କ ପାଠୀଙ୍କ ପାଠୀଙ୍କ

დაბურვა აქტს, სადაც ბავშვებს თამაშის სა-
შუალება მიეცემათ.
პირველა ექსპრომენტული სკოლის ახა-
ლი კორპუსი დაწყებითი კლასებისთვის
აშენდა და ამ დროისთვის 283 მოსწავლე
სწავლობს.

Х0-008-060

საქართველოს რესპუბლიკა

7

მსოფლიო ლიტერატურა

© នេរីក សាស្ត្រិតពាក្យា

რამეთუ ვინც აქ იყო, ყველად უკვე იცოდა, რომ კუ-
დიანთა შაბათობაში მონაწილეობდა, კუდიანთა შაბა-
თობის მონაწილეთათვის კი სიცოცხლე სამყაროთ
გიარებას ნიშნავს.

მერმე, ბევრად უფრო გვიან, როცა ეს კუდიანობა დამე
მოგონებად იქცევა, არცვის დამსტრეთაგან სიტყვა არ
დასცლება, რაც ნახა. არა, ეს არ იქრძალებოდა, ოღონდ
ყველა, ვინც იქ იყო, მთელი სიმბაფრით გრძნობდა ირ-
გვლივ მაგანი რამ ძალის ძალუმი, უძლეველი, ურყევი,
წმინდა ძალის სუჯევას, რომლის გამოწვევასაც ადა-
მიანისშვილი ვერ გაბედავდა.

— დაბბრიალდით! — ბრძანა იმან, ვისაც, დანარჩენთა-
გან განსხვავებით, არ გაუხდია წარმდინარე შავი სა-
მოსელი.

სხვანი უკლებლივ შიშველნი იყვნენ და ცეკვადნენ, ნებს ნებძებ სცემდნენ, აწ კი შეტოსნის ბრძანებისდა კვალად, ადგილზევე დაბზრიალდნენ.

ვიღდცებ მიიღანა და უიკს გვერდით ერთი იღლია
კაბები დააწყო. სამი იმ კაბათგან პირველად იყო ნაცვამი,
თანაც ორი ძალიან ჰგავდა ერთმანეთს ფასონითაც და
სფილითაც, რაც იმას ნიშნავდა, რომ ორივეს პატრონი
ერთნაირი მადლით, ანუ ერთნაირი ზეგარდმო ბოძე-
ბული ნიჭით იყო დაჯილდოებული — რამეთუ ნიჭი იმაშიც
სახიერდება, რარიგად წარმოუდგენია ადამიანს განსაც-
მელი.

ტაშისცემა საჭირო აღარ იყო – ამ უზვეულო სიღო-
და-განცხრომის მონაწილეები ისე განაგრძობდნენ მოძ-
რაობას, თითქოს კიდევ კანკუსამდვრაფა რიგში.

ୟୁଗା ମୁଖଲେବ୍ଦିଙ୍କ ଧାରଗ୍ରହ, ତରିଯାଏ କେଣ୍ଟିଳିକ ଉଚ୍ଚରା ତଥାତ୍ପରୀତିରେ ନିର୍ମାଣିତ ମିଶନ୍‌ଫିର୍ମର ଓ କମନ୍‌ଓର୍କିଂସିରେ ଅଧିକମାତ୍ରାମାନଙ୍କଙ୍କାରୀ ମେନ୍‌ଡିଜର୍ସି

உயிர்கள் நினைவு கூட விளையும் காலனியூர் கீழ்க்கண்ட
ஒரு பாதாக்கிரமம் என்று அறியப்படுகிறது.

სიძრმე შეგარღოყვანა თავის თაგენე. ამ ფრიად სა-
შიში სიძლიერის გამოყენების შესაძლებლობა მხოლოდ
იმათ ეძღვათ, ვინც მოძვრად გახდომა შეძლო. მარ-
თალია, უიკამ იცოდა, როგორ უნდა აელაგმა ეს სიძ-
ლიერე, მაგრამ თავდაპირელად მფარველობა მაინც თავის
მოძღვარსა სთხოვა.

ამ სიძლიერეში დრო-ქამის სიბრძნე იყო დაცული. იქ ბრძენი, კოვლისტმცოდნე ასპიტი ბუღობდა. ოდენ ქალწულს, რომელსაც ქუსლექეშ ჰყავდა ის ასპიტი მოქცეული, ხელუწიფებოდა იმისი ჯობნა, და უკამაც მოუწოდა ყოვლადწმინდა ქალწულს და შესთხოვა, შენი კალთა გადამატარეო, სულის სიწმინდე და ხელის სიმტკიცე მომიბოძეო, რამეთუ იცოდა, რომ მხოლოდ მაშინ თუ მოივარგებდა თავის წინ მდგომ ქალთა მიმართ სიძლიერეს და თანაც არც დააძაბუნებდა და არც აცდუნებდა ვისმე.

და გეცად თავაძეყრობილმა გაუბიარავი, წკრიალა ხმით
წარმოოქვა მოციქულ პავლეს სიღყვები:

„ნუთე არ უწყით, რომ დვთის ტაძარი ხართ და დვთის სკლი ცოცხლობს თქვენში?

კეთის ვინგებ დააქცევს ღვთის ფაძლარს, იმას ღმერთი დასჭიოს: რამეთუ წმიდადა ღვთის ფაძლარი; და ფაძლარი ესე თქვენა ხართ.

ବ୍ୟର୍ବଦ୍ଧି କାହାର କାମ ନାହିଁ ।

ରାମଗୋଟ୍ଟ ଅଥା କ୍ଷେତ୍ରରେ କୋଡ଼ିମନ୍ଦିର ଉପରୁକ୍ତରେ ଏହାର ଲାଗୁ ହେଲାମାତ୍ରଙ୍କିଣୀ ଏହାର ଲାଗୁ ହେଲାମାତ୍ରଙ୍କିଣୀ

დამკი, როგორც დაწერილია: „თავისიათსავე ცბიერება-
ში შეიძლობს ბრძენი“.

“ ამად ნურცვინ საკვებნად ნუ გაიხდით ადამიანთ, რამეთუ ყოველივე თქვენია“.

‘జ్యోతి రామద్వారాన్ధురమ్ ఆశ్చర్ణిం క్షేత్రము, ఈ మంచింధ్య-
దీసి నిశ్చాద దంతట్టబీమ త్యాగార్థుని శ్వాసభ్రము, క్షాణము –
ధధరిందల్ని. జ్యోతి సిద్ధాంతిగ్రహ మంచింధ్యరా, ఈ తర్వాతస్థరి –
గామ్యింధ్యాని సాయ్యదింధ్యాన మంచింధ్యాల్ని నాథ విషణుంధ్యల్డి
– శ్వాసభ్రముల్లాపు ఉన్నది ఆశ్చర్ణింధ్యాలిపు. సిద్ధాం-
తిసి శ్వాసభ్రము ఇందుల్క సభ్రము అంతిమ క్షాణిక్షములా,
త్వాము క్షాణిక్షముల్క క్షాణిక్షములా, క్షాణిక్షముల్క

სელაც არ ეხელევეითებოდა ამ სიძლიერეს.
მერმე ნები ნებსა სცა, ვითარებისდა შესაფერისად აახ-
მიანა ტაში. ადამიანები ნელა, თანდათან ჩერდებოდ-
ნენ. ჯადოქარ-კუდიანები მიუხსლოვდნენ უიკას, იმის
ფეხებთან კაბები რომ ეწყო, ჩქარა-ჩქარა ჩაიცვეს –
მხოლოდ სამნიდა დარჩნენ შიშველი. ამ ერთ წამში
თოხმოცდარვა წუთი გავიდა, და მთელი ამ ხნის გან-
მავლობაში ხმა რამ გაისმოდა განუწყვეტლივ – და გუ-
ლისხმისყოფისა თუ გულისხმაში ჩავარდნის ხარისხი
იქ მყოფთაგან სუსელას შეეცვალა, თუმცა არცვის, სამი
ქალის გარდა, იმის გაგდის უნარი არ დაუკარგავს, სად
იყო და რას შვრებოდა.

ეს სამი კი სრული ტრანსის, სრული თავდავიწყების მდგომარეობაში იყვნენ. უკამ წინ გაიშვირა ხელი, რომელიც რიტუალური სატევარი ეჭირა, და ამ სამ ქაღზე გადაიტანა, თუ რამ ენერგია-ამანი ჰქონდა სიღო-და-განერომაზე თავმოყრილ-პონენტრიორებული.

მიშტერებოდა დამეს, სადაც ცაბე ასეთივე მთიებნი კაშ-კაშებდნენ, და მოგვს გაეცინა თავის მოძღვარზე, რომელმაც ამდენი ხანი მხოლოდ იმიტომ გაატარებინა ცყეში, რა არი სხვა ნაწილთან თავისი შექვედრა გულისხმავო.

დიახ, ასეთია ეს ტრადიცია, მზის ტრადიცია – სუვერენის იმას ათვისებინებს, რაც საჭიროა, და არა მარტო იმას, ვის რა ესურვილება. კაცის, მამაკაცის გული კადევ დიღხანს იქვთინებს – მოგვის გული კი სიხარულით მღერის და სამადლობელ ქება-დიდებას ასხამს ტყეს.

҃յօյած დახեցდა თავազու ջեղեბთან გართხმულ სამ ქალს და მადლი შესწირა დმეროს იმის გამო, რომ ერთი განსახიერება-შეგვამებიდან მეორეში გადასცვლისას ისევ იმავე საქმის, იმავე სამუშაოს განგრძობა შეაძლებინა, რამეთუ ამოუწურავია მთვარის ტრადიცია. ეს მინდვრიანი უხსოვარ ქამს სალხინებელი იყო კელტთა, რომელთა რიგუალურ წეს-ჩეულებათაგან აწ უკვე თითქმის აღარც არაფერია გადარჩენილი – ერთი მხოლოდ ამ უზარმაზარი ქვაციხისა თუ არძან-კაჭრის გარდა, უიკას ბურგს უკან რომ იყო აღმართული. ბუმბერაბული გომის ქვაციხის აქ მოთრევა ადამიანის ხელთ ნამდვილად არ შეეძლოთ, მაგრამ მეცნიერა სალხმა იცოდა, გრძება-მაგის წყალობით როგორ უნდა გადაეტანათ იგი ერთი ადგილიდან მეორებე. დიახაც ის მეცნიერი ხალხი იყო, პირამიდებს რომ აგებდა, ოსერვატორიებიდან ციურ სხეულთა სრბოლას თვალყურს რომ ადევნებდა, სამხრეთ ამერიკის მთებში ქალაქთ რომ აშენებდა. და ყოველივე ამას მთვარის ტრადიციის ძალა აღასრულებინებდა. მერმე ამ ტრადიციამ თავისი დრო მოჰამა, ხალხისთვის საჭირო აღარ შეიქნა და ნადგურცემად, დამანგრეველ ძალად რომ არ გადაქცეულიყო, სულ გაქრა, ჩაიშრიგა დროში. და უიკას წმინდა წყლის ცნობისმოყვარეობისა გამო მაინც სურდა გაგება, რარიგ ირჯებოდნენ ძველები.

ბევრი აღარ უფიქრია, თვალი მიმოავლო და მიემშვიდობა, მიეგამარჯობა აյ მყოფ კელტთა სულთ. ესენი იყვნენ მოძღვანი, რომელთაც დაესრულებინათ გარდასახვა-გარდასხეულებათა ციკლი და ახლა დედამიწის საიდუმლო მთავრობის შემადგენლობაში შედიოდნენ – თუ არა ესენი, თუ არა ამათი სიბრძნე და ბალა, პლანეტა ჟევე კარგა ხნის შთანთქმული იქნებოდა უხელისუფლებობის წყვდიადში. კელტი მოძღვანი ჰაერში დალივლივ-დაბოინბადნენ ხეთა კენტეროების თავზე, რომელ ხეთაც მინდვრიანი მარცხნიდან შემოჩარჩოებინათ, და იმ მოძღვართა ასტრალური სხეული თეთრ ციალში იყვნენ შეფუთულნი. საუკენეთა მთელ სიგრძეები ისინი აქ ბუნიაბის დამეს ჩნდებოდნენ, რა არი დარწმუნებულიყვნენ, რომ მავანი ადამიანები ტრადიციას იცავდნენ და იფარავდნენ. „იახ, – არცთ უსიმაყოდ თქვა გულში უიკაზ, – ბუნიაბის დღესასწაულთ ახლაც არ აექცევათ გვერდი, თუმცა ჟევე მრავალი წელიწადია, რაც ოფიციალური მსოფლიო ისტორიიდან გამჭრალია კელტური კულტურის თვით ცნებაც. რამეთვ არცვის მთვარის ტრადიციის დაშრეტის ძალა არ შესწევს – ამის ქმნა ოდენ დევის ხელს ძალუს“.

უკია ეურადლებით ადევნებდა თვალს ქურუმთ. მაინც რას უნდა ფიქრობდნენ ისინი აწინდელ ადამიანებზე? ნებავი ნათელი სევდით თუ იგონებენ იმ ღროვას, ოდეს თავიანთი ბომბიში დაღიოფნენ, ოდეს ღმერთიან კატეპირი ბევრად უფრო პირდაპირი და იოლი იყო? „საკეცოა“, – ფიქრობდა უკია და ინსტინქტი უდასტურებდა, მართალი ხარო. ღვთის ბაღი გაშენებული და გახარებულია კაცობრიული, ადამიანური გრძხობებით, ამსთვის კი აუცილებელია, რომ ადამიანებმა იცოცხლოს დიდხანს, სხვა-დასხვა სხანაში, შეეგუონ სხვადასხვა წეს-ჩევეულებას. როგორაც სრულიად დანარჩენი სოფელ-ქვეყანა, ადამიანიც ევოლუციის გზით ვიღობდა და ხვალ ბევრად უკეთესი ხდებოდა, ვიდორე გუშინ იყო, კიდევაც რომ წინადღის ჭკუის სასწავლი სუყოველი გაკვეთილი ეგულმავიწყა, კიდევაც რომ უკვე ათვისებული რამ საქმეში ყოველთვის ვერ გამოეყნებინა, კალვაც რომ ეწუწუნა და ებუტლუნა, წუთისოთველი უსამართლოდ არის მოწყობილი.

რამეთუ სასუფეველი ცათა კაცისგან მიწაში ჩაგდებული თესლისა მსგავსია: თვითონ კაცი იგი თვლემს და იფხიმდებს, ოღონდ არ უწყის, ვითარ დივდება და ამოჯეჯილდება თესლი. და გაკეთილი ესე აღიტეჭდა ქვეყნიერების სულში და მრავალი სიკეთით აღავსო მთელი კაცობრიობა. ყოვლის უფრო მნიშვნელოვანი კი ის იყო, რომ არსებობას განაგრძობდნენ ადამიანები, აღი-კვალად რომ ჩამოგვალდნენ აქ დღეს დამით თავმოყრილთ, და, როგორც ძველი და ბრძენი სან-ხუან დე ლა კრუსი იგყოდა, სულაც არ უფრთხოდნენ სულის დამის წყვდიადს. იმ ადამიანთა ყოველი ნაბიჯი, რწმენით ნაკარანხევი ყოველი საქმე თუ მოქმედება სრულყოფდა მთელ კაცობრიულ მოდგმას. რამეთუ სანამ არიან ადამის შვილნი, რომელთაც უწყიან, რომ ამა სოფლის სიბრძნე უგუნურებაა დათის წინაშე, ქვეყნიერება ნათლის გზით ივლის.

ქართულად გადმოაენა
გურამ გოგიაშვილება.

